

## Torsdag den 22. oktober 1998 kl. 17.30

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg skal indledningsvis byde velkommen til Winnie Berndtson og Wallait Khan, der begge er tilbage efter endt orlov. Velkommen tilbage. Jeg skal endvidere byde velkommen til Gunhild Legaard, der er indtrådt som stedfortræder for Vagn Hindkjær Pedersen under dennes orlov. Også velkommen. Vi glæder os til arbejdet og samarbejdet.

*(Forsamlingen rejste sig)*

Der er til dette møde i aften udsendt en dagsorden med 23 punkter. Jeg vil godt sige for så vidt angår punkt 23 på dagsordenen (510/98), salg af en kommunal ejendom, at den ønskes trukket, idet der er indkommet et nyt tilbud, som skal vurderes, inden der tages endelig stilling til sagen.

Derudover har jeg modtaget 3 sager, der er omdelt på medlemmernes pladser, og som under forudsætning af forsamlingens tilslutning vil blive optaget på dagsordenen, idet jeg dog har forstået, at der for den ene sags vedkommende ikke er tilslutning til optagelse på dagsordenen.

Det drejer sig om sag 526/98, meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Gunhild Legaard indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget og som medlem af bestyrelsen for HS under Vagn Hindkjær Pedersens orlov.

Det drejer sig om sag 527/98, anmodning fra Sif Holst Pedersen om tilladelse til at udtræde af Det Fælles Fjernsynsnævn for Københavns Kommune samt meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at Hamid El Mousti indtræder som nyt medlem af

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

nævnet.

Det drejer sig endelig om sag 528/98, om dispensation fra byggeloven og fra bygningsreglementet med henblik på opførelse af en ny forlystelse i Tivoli. Det er denne sidste sag, jeg forstår ikke ønskes optaget, og det er Enhedslistens Gruppe, der ikke ønsker den optaget på dagsordenen. Der er en anmodning fra udvalgets formand nu om, at denne sag ikke optages på denne dagsorden.

Så er der er en anmodning fra udvalgets formand, borgmester Søren Pind, om, at punkt 3 på dagsordenen (501/98), en dispensationssag, trækkes fra dagsordenen i aften.

Jeg går ikke ud fra, at det giver anledning til bemærkninger, at 1 sag ikke optages og 2 sager nu er trukket fra dagsordenen. De 2 første sager – Martin Geertsen – der blev optaget på dagsordenen, foreslår jeg behandlet efter punkt 22 på dagsordenen.

Er der bemærkninger til, at punkt 3 stryges, at 1 sag af de ønskede ikke optages på dagsordenen, at de 2 første sager optages efter punkt 22, og at sagen på lukket møde også er trukket fra dagsordenen? (*Ophold*). Det er der ikke, og der er ikke flere bemærkninger til dagsordenen. Så er den godkendt.

---

---

**1) 520/98**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal indledningsvis sige om den sag, at jeg i dag har modtaget en skrivelse fra Martin Günter, hvori han meddeler, at han på baggrund af en afgørelse, som Indenrigsministeriet har truffet i en sag i en amtskommune om standsningsretten, er uenig i notatet af 13. oktober 1998, der er udsendt sammen med dagsordenen, udarbejdet af BR's sekretariat.

Efter gennemgang af ministeriets afgørelse i den sag, jeg netop nævnte, må jeg konstatere, at der tilsyneladende er nogen uklarhed og uenighed om rækkevidden af

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

standsningensretten i styrelseslovens § 23, og derfor har jeg i dag bedt BR's sekretariat om at tage kontakt til ministeriet med henblik på en afklaring af dette spørgsmål.

Indtil resultatet af henvendelsen til ministeriet foreligger, vil de sager, der er forelagt forsamlingen som følge af standsningensretten, blive behandlet efter samme regler som øvrige indstillinger fra udvalgene.

Ønsker nogen ordet i sagen? (*Ophold*). Det er det medlem, der har udnyttet standsningensretten, Jens Johansen, der har ordet.

**Jens Johansen (F):** Når jeg har brugt standsningensretten i denne sag, så skyldes det, at det er det første forbud mod indtagelse af alkohol i et nærmere afgrænset geografisk område af Københavns Kommune, som her er blevet vedtaget af Bygge- og Teknikudvalget. Det synes jeg trænger til en stillingtagen her i Borgerrepræsentationen, da det er et principielt spørgsmål, idet det jo hurtigt kan brede sig på den måde, at der vil opstå krav i andre dele af kommunen, andre områder – jeg kan nævne 4-5 stykker i den bydel, jeg kommer fra, og andre af medlemmerne vil sikkert kunne nævne lige så mange i deres bydele – om, at der træffes beslutning om, at bestemte områder skal være alkoholfrie.

Jeg mener ikke, at det indgår i de overvejelser, vi i øvrigt gør os i Københavns Kommune, når vi forsøger at løse sociale problemer og misbrugsproblemer. Det er i hvert fald ikke indeholdt i de metoder, som tages i anvendelse af politiet, som jo har givet et meget skeptisk svar på forslaget, idet politiet fremhæver, at man kan bruge politivedtægten sådan som den foreligger til at opnå de mål med hensyn til lov og orden, som man måtte ønske, og at det derfor er fuldstændig unødvendigt med et alkoholforbud.

Forbudspolitik hører ikke hjemme i det moderne København. Det er ikke det, der har været praktiseret. Derfor kræver denne sag, synes jeg, en principiel belysning.

Jeg skal derfor bebude, at vi fra SF's side vil stille forslag om en redegørelse for de

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

metoder, som tages i anvendelse af kommunens forvaltninger, når sociale problemer og misbrugsproblemer giver anledning til uro og sammenstød mellem grupper, som opholder sig på de offentlige arealer, veje, parker og gader, og lokale beboere. Hvad gør forvaltningerne så?

Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet har besindet sig og nu deler de holdninger, som var baggrunden for, at jeg brugte standsningsretten, så det er jo glædeligt, at der nu er flertal for ikke at vedtage et alkoholforbud. Det kan altså nytte noget en gang imellem at trække sagerne frem i fuld offentlighed og synlighed.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Åh, de har været på nettet.

**Manja Sand (A)**: Jens Johansen har ret. Socialdemokratiet støttede dette forslag om alkoholforbud i Filipsparken under udvalgsbehandlingen. Men vi har i mellemtiden ændret synspunkt, fordi en af de ting, som Jens Johansen også tog frem her, var netop, at vi ikke ved, hvad det kan resultere i af andre sager fra andre steder i byen, for vi ved jo udmærket godt alle sammen, at der er både parker og torve og pladser, som har problemer med alkoholdrikkende personer.

Derfor ville vi ikke kunne overskue konsekvenserne af de mange henvendelser, vi måske ville blive udsat for fra andre steder i byen, hvor man så ville ønske, at der også blev indført alkoholforbud.

Derudover vil der også være problemer med håndhævelsen af et sådant alkoholforbud, fordi det vil kræve, at politiet kommer til stede eller jævnligt har opsyn i parken for at tjekke, at forbuddet bliver overtrådt. Som vi alle sammen ved, vil det nok ikke være en af de opgaver, som politiet vil prioritere allerhøjest.

Allerede i dag eksisterer der jo mulighed i politivedtægten for netop at få fjernet personer, som er generende eller larmende eller i det hele taget er til fare for andre, og så kan man rette henvendelse til politiet og få hjælp dér. Men vi ved også, at det godt kan

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

være problematisk, fordi det ikke bliver prioriteret så højt.

Så er der en ting mere. Det er, at vi i København ikke har tradition for, at der er områder, hvor vi ikke må indtage alkohol. Vi skulle gerne finde nogle løsninger, som gør, at både de mennesker, som ønsker at indtage alkohol det meste af dagen, og personer, som ønsker at indtage et glas vin sammen med et stykke mad eller i det hele taget sætte sig ned og hygge sig i vores parker, på torve og pladser, får mulighed for det alle sammen.

Jeg har ikke på nuværende tidspunkt nogen løsninger, men jeg håber, at vi sammen med Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget eventuelt kan udarbejde nogle løsningsmodeller, hvor vi så kan finde ud af at lave en generel løsning for de her personer, så vi også hjælper dem, så der ikke bliver brug for, at vi laver den slags forbud i vores parker og på vores torve og pladser.

Jeg må nok hellere lige slutte med at sige, at Socialdemokratiet vil stemme imod dette forslag.

**Mikkel Warming (Ø):** Jeg skal nok gøre det kort. Vi er glade for den vending, sagerne har taget. Vi har fra starten været imod at indføre et sådant alkoholforbud. Vi mener ikke, man kan løse sociale problemer med forbud, plus at der i hvert fald for os også er en principiel ret for folk, næsten uanset hvem de faktisk er, til at opholde sig i det offentlige rum, også selv om de indtager alkohol.

At der er misbrugsproblemer og folk, der ved deres opførsel generer andre, er vi nødt til at tage hånd om gennem sociale løsninger, ikke forbud. Derfor ser vi også frem til det, som både Manja Sand og Jens Johansen beskriver, nemlig initiativer på området en stærkere og bedre indsats over for de folk, der har misbrugsproblemer.

Så kunne man sige, at et generelt forbud her som jo kunne udvides, f.eks. til Enghave Plads og Halmtorvet og hvad der ellers var, jo kunne have nogle interessante konsekvenser. Jeg vil med glæde se, hvordan folk, der går ind for sådan noget her, vil

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

håndhæve et forbud mod alkoholindtagelse, f.eks. på Enghave Plads, når der er koncert i Vega, hvor folk kommer måske med en øl i hånden på vej op til Vega. Skulle de anholdes på stedet og smides i spjældet, eller hvad er det egentlig, der er tanken? Nej, selvfølgelig kan man ikke lave sådan noget i praksis.

Derfor er vi glade for den vending, sagerne har taget, og ser frem til en diskussion af, hvordan vi løser de sociale problemer med sociale midler og ikke forbud.

**Tine Peters (V):** Det er ikke uden betænkeligheder, at Venstre lige pludselig går ind for alkoholforbud på et offentligt areal. Men netop i denne sag finder vi, at det er ret nødvendigt. Det er en sag, som allerede er startet i begyndelse af 1990'erne, og der har været afprøvet utrolig mange ting for at afhjælpe de problemer, de har haft ude i Filipsparken. Det er en lille lokal park, der er grønne arealer, som bruges til boldspil, der er en moderne legeplads, som bliver besøgt af fritidshjem og daginstitutioner, og så er der en blomsterhave.

Men der er én bestemt lille gruppe mennesker, som har generet beboere og pædagoger og børn og andre af parkens gæster de sidste par år. Der har været forsøgt med mere opsyn med parken, der har været en anmodning til politiet om øget patruljering, og lige meget har det hjulpet, fordi politiet kun kan iværksætte sanktioner, hvis der sker nogle voldelige optøjer lige i det øjeblik de går forbi.

Vi mener ikke, at det er løsningen i alle mulige andre områder. Vi mener ikke, at vi, hvis der opstår og er lignende problemer andre steder, straks skal gå ind og bruge den her med et alkoholforbud. Vi mener slet ikke, det er en optimal løsning, det vil jeg godt understrege.

Men vi mener, at et offentligt areal og denne park skal benyttes af alle optimalt. Det, det handler om, er, at flest mulige finder den et attraktivt tilholdssted. Det skal være sådan, at folk har lyst til at gå ned i den park, får lyst til at benytte den, og det skal være sådan, at forældre kan sende deres børn derned, uden at det skal være utrygge rammer.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Altså rammerne nede i parken skal være relativt trygge, så godt som det nu kan blive.

Hvis denne løsning på forsøgsbasis – vi vil selvfølgelig se, hvordan det går – kan afhjælpe den uheldige udvikling, der er sket i Filipsparken, så vil vi godt stemme for det her og nu. Vi vil godt kigge på det senere. Hvis udviklingen vender og vi kan se, at tingene ude i parken bliver gode, så vil vi meget gerne afskaffe dette alkoholforbud hurtigst muligt.

Jeg skal lige sige til Manja Sand, at jeg synes, det er kedeligt, at Socialdemokratiet svigter i denne sag, især beboerne. Der har været utrolig mange klager og utroligt mange indsigelser og henvendelser, noget som I altid plejer at slå på. De torve og pladser, som har problemer i dag, har jo ikke lige nøjagtig en legeplads, som er velbesøgt af områdets institutioner. Jeg synes, det er kedeligt, at I springer nu.

Man siger, at det hjælper ikke, at man kan få politiet ud. Nej, men hvis man sender politiet ud med dette grundlag, med et alkoholforbud, så kan de i hvert fald fjerne de elementer, der sidder og drikker hele dagen.

Til Mikkel Warming vil jeg sige, at selvfølgelig skal der gøres noget ved de sociale problemer, og vi vil da også gerne være med til en social løsning. Men i første omgang skal vi sikre, at Filipsparken kan bruges af så mange som muligt.

**Ole Hentzen (C):** Den Konservative Gruppe har drøftet denne specifikke sag, som er specifik, om at indføre et alkoholforbud, og gruppen er selvfølgelig enstemmigt gået ind for denne sag, fordi den er specifik.

Man har prøvet alt ude i denne park. Man har så galt i perioder straffet beboerne i området ved at fjerne borde og bænke, så man i hvert fald slap for den støjende adfærd, fordi så blev de der berusere der ikke så længe ad gangen.

Men for dog at give områdets beboere rimelige parkforhold som i resten af byen forsøgte man at genetablere det, som er en almindelig borgerret i offentlige parker, nemlig at der er nogle bænke og nogle borde, man kan sidde ved. Og så går det straks

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

galt igen. Så bliver denne park invaderet af områdets bumser, som altså har en adfærd, som ikke har kunnet lade sig regulere af det almindelige polititilsyn i parken, på trods af at der også blev opsat et skilt om, at flasker ikke måtte medtages i parken.

Nu giver man altså slip og siger, at i stedet for at udstede et alkoholforbud burde man sætte et skilt op: Denne park er kun for bumser, og vores institutionsbørn skal holde sig væk. For det er det, man nu signalerer klart til området: Bumserne vandt, den almindelige borger ude omkring parken tabte.

Så er det vel berettiget, at beboerne snart kommer med et krav om, at de vil have en anden park, sådan at de skattekroner, de også betaler for, at vi har et parkvæsen, giver dem mulighed for at opholde sig i en park uden at skulle have den adfærd, som er så glimrende beskrevet i det, som er forelagt Borgerrepræsentationen.

At dække sig ind under, at vi skal løse alle sociale problemer og misbrugsproblemer ved en generel politik er selvfølgelig rigtigt, for det er den, vi har i vores Socialplan. Men det kræver en helt specifik indsats, hvis man ønsker at løse problemerne i denne offentlige park, for det er jo ikke sammenligneligt med alle andre steder i Københavns Kommune. Hvis det var det, så snakkede man om et generelt forbud mod alkohol i Københavns Kommunes parker, og det er der jo ikke tale om her.

Dette er nødbremsen, hvis vi som kommunestyre skal sikre, at almindelige borgere i området også kan benytte den park, som kommunen stiller til rådighed. Det ønsker et flertal åbenbart ikke, og det har jeg det ikke godt med.

**Bo Hindkjær Pedersen (O):** Vi er i Dansk Folkeparti blevet enige om ikke at støtte forslaget. Det er ikke, fordi vi ikke vil skabe nogle ordentlige forhold for andelsboligerne rundt omkring, men det er simpelt hen fordi vi ikke mener, at man kan håndhæve det, selv om man indfører sådan et forbud, for så skulle der gå en betjent næsten i tide og utide for at se, om der sidder nogle derinde eller ej.

I øvrigt mener jeg kun, at man flytter problemerne, fordi de så vil finde et andet



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

sted lige i nærheden, hvor de kan sidde og indtage deres alkohol. Så det er simpelt hen bare at flytte problemet fra parken til en baggård i nærheden, hvor de generer lige så meget.

I øvrigt står der i svaret fra politiet i bilaget, at det vil være muligt for »pæne« mennesker at drikke en øl i parken. Jamen så skal man åbenbart også til at se, hvem der er pæn, og hvem der ikke er pæn.

Det vil slet ikke kunne lade sig gøre i virkeligheden at indføre et forbud, fordi facts er, at hvis man har lyst til at drikke i parken, så kan man gøre det på den ene eller den anden måde. Så derfor siger vi nej til dette forslag.

**Lars Jensen (B):** Det Radikale Venstre ønsker ikke, at der pludselig skal opstå en skov af forbud i København. Derfor synes vi, at vi skal tage stilling til hvert enkelt tilfælde.

I dette tilfælde har der som tidligere nævnt både af Venstre og af Konservative været mange tiltag, man har forsøgt så mange ting for at få denne park og især legepladsen til at være et attraktivt sted for børneinstitutionerne i området.

Vi hører, det er et spørgsmål om, at man ikke skal løse sociale problemer med forbud. Men i dette tilfælde mener Det Radikale Venstre ikke, at vi snakker om et socialt problem. Det er rent faktisk spørgsmålet om, at det er en kriminell adfærd. Den måde, de behandler børnene i området på, den måde, de er støjende på, den måde, de er voldelige på, har ikke en pind at gøre med social adfærd.

Når det bliver sagt, at det er områdets bumser, så vil jeg sige, at det er det netop ikke, for det område tiltrækker folk fra hele København. Hvis man tager ud og snakker med de mennesker, så vil man opleve, at der er faktisk nogle, der tager bussen fra Nørrebro og ud til Amager, fordi her har de fundet et fristed, hvor de kan hygge sig med tingene, uden at der overhovedet sker noget.

Jeg synes, man skal tænke sig lidt om og sige: Vi vil gerne have nogle gode

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

legepladser for byens børn, og så lade være med at tænke på, at dette er en park.

Dette forbud vil Det Radikale Venstre have, fordi vi gerne vil have en ordentlig legeplads. Vi vil have en legeplads, hvor børneinstitutionerne i området kan komme. Der er ikke alt for mange steder, børnene kan komme i det område, vi snakker om. Vi vil gerne have, at den bemandede legeplads, der er her, bliver benyttet.

Vi må indrømme, at vi er lidt rystet over, at Socialdemokratiet kan ændre opfattelse og sige: Her er vi ligeglade med en børnelegeplads. Vi vil hellere skabe et fristed for bumser og alkoholikere og støjende og voldelige personer. Det kan vi i Det Radikale Venstre ikke forstå, at Socialdemokratiet kan støtte. Vi er faktisk rystet over, at man på 3 dage ændrer opfattelse fra at man siger, at dette ville være en løsning, som kunne være med til at gavne en legeplads for børn, til at det pludselig er et spørgsmål om alkoholforbud generelt i hele København. Det er der slet ikke tale om. Der er tale om et eneste sted, hvor vi skal afprøve, om dette kan være det sidste middel til at skabe ordnede forhold for en børnelegeplads.

**Lars Hutters (L):** På en lang række områder er jeg meget enig med Det Radikale Venstre. Jeg er også enig med De Radikale i, at i denne by skal der være muligheder for, at beboerne, også når de er naboer til offentlige pladser, kan få et fornuftigt og et godt liv. Det skal også være sådan, at legepladserne er til at komme til og kunne bruges, uden at der skal være problemer med voldelige og berusede personer, som forhindrer, at det fungerer.

Men man er jo nødt til at stille sig det spørgsmål, om forbud løser problemet. Jeg rejser meget i Sverige og i Norge, også i de store byer Oslo, Stockholm, Gøteborg og Malmø, hvor de rent faktisk visse steder har indført et forbud imod, at der bliver indtaget alkohol. Jeg må konstatere, at det ikke fungerer. Politiet har simpelt hen opgivet det, fordi det ikke kan håndhæves. Derfor er jeg også enig med Socialdemokratiet, med SF, Enhedslisten og Dansk Folkeparti i, at det ikke er nogen løsning, det kommer ikke

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

til at fungere.

Jeg synes, der omvendt er et stort problem for Borgerrepræsentationen og for forvaltningen, for det er jo ikke kun det pågældende sted ude på Amager, men også en lang række andre steder, mange af disse mennesker er til stor gene for beboere og borgere i byen.

Så derfor ser jeg ligesom andre frem til, at der kommer – jeg vil gerne have lov til at indskærpe: meget hurtigt – en redegørelse fra forvaltningen om, hvad man gør ved dette problem, for det må og skal løses. Jeg tror også, at det, hvis man tager det tilpas seriøst og prioriterer det med de nødvendige ressourcer, vil blive løst.

Så kan jeg ikke lade være med at konstatere, at denne sag er bragt frem for os andre i Borgerrepræsentationen ved standsningsretten. Jeg har forstået, at hvis det var blevet afgjort i udvalget, så havde sagen politisk været en helt anden, så var der i det pågældende område indført alkoholforbud. Nu blev standsningsretten anvendt af nogle af udvalgsmedlemmerne, og det har åbenbart totalt forandret sagen.

Jeg gør bare opmærksom på det i den politisk-juridiske situation, at det altså ikke er helt ligegyldigt, ikke mindst for Socialdemokratiet, at standsningsretten bliver brugt. Jeg synes, det har været fornuftigt i denne sag, fordi jeg tror, vi i løbet af 1-2 år var kommet til at stå med, at det ikke havde løst problemerne derude, og så skulle vi begynde helt forfra igen.

Må jeg i parentes bemærke, at standsningsretten i øvrigt anvendt på denne dagsorden i dag åbenbart også har ført til, at punkt 3 på ny skal behandles. Så det er åbenbart fornuftigt indimellem at bruge standsningsretten, og det skal man ikke være så bange for. Det sætter nogle processer i gang, og det er udmærket, at hele Borgerrepræsentationen indimellem som i denne sag kan tage stilling til meget principielle problemer.

**A. Benhaddou (D):** Jeg vil sige, at CD også stemmer imod forslaget sammen med

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

flertallet. Jeg gør det ikke af den grund, at jeg tror, at forslaget ikke har gode hensigter, nemlig at skabe ro i parken og gøre parken attraktiv for de fleste borgere. Men da jeg, som Dansk Folkeparti også nævnte, mener, at vi ikke løser problemet, men bare flytter det f.eks. ud på gaderne, så har vi altså ikke opnået noget. Så bliver det bare besværligere for folk at færdes rundt omkring i kvarteret. Så mener jeg ikke, at vi løser problemet.

Problemet er socialt, og derfor er det vores pligt som politikere at finde ud af at få løst det sociale problem, der er forbundet med at gå rundt i de parker og drikke sig fuld og være en bum. Det er deri, problemet ligger. Det er ikke, hvordan vi kan flytte rundt på disse mennesker.

Derfor håber jeg, at vi kan diskutere problemet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Jeg ved, at parken hører under Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget med hensyn til de bemandede legepladser, at det er en bemandet legeplads. Så lad os prøve at kigge endnu en gang og forsøge at få en løsning på det problem.

Jeg mener ikke, bumserne har vundet, jeg siger ikke, at vi bare overlader parken til bumserne, men jeg synes, vi siger, at nu gider vi ikke noget med forbud, for det nytter ikke noget. Det er også forbudt at cykle uden lygte, men hvor mange overholder det egentlig? Vi lægger bare flere byrder på politiet for at få løst nogle problemer. Vi ved, at politiet i forvejen er overbelastet, de har nok at lave. Der er større sager, de kan tage sig af.

Men dermed siger jeg ikke, at jeg går ind for, at folk skal generes i en offentlig park. Selvfølgelig skal en park være, så alle kan være der, så vi må og skal finde en løsning.

Det er altså CD's holdning, og jeg håber, at vi i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget kan drøfte det grundigt igen.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Inger Marie Bruun-Vierø, da Jette Bergenholz Baurup har trukket sig.

**Inger Marie Bruun-Vierø (B):** Jeg synes, det er alvorligt, at det offentlige og her Københavns Borgerrepræsentation altid har sådan en berøringsangst, når det handler om at markere nogle alkoholpolitiske holdninger.

Hvis vi ser på danskernes middellevetid, så er vi nede på en 14.-15. plads. I stort set alle de lande, vi normalt sammenligner os med, er middellevetiden væsentligt højere end i Danmark. Jeg kan stort set ikke komme i tanker om nogen europæiske lande, der ligger under os, der er vist ingen.

Det handler bl.a. om, at vi ikke vil markere nogen politik, der handler om at gøre op med nogle af livsstilssygdommene, og en af de store livsstilssygdomme, som betyder, at vi har en lav middellevetid, er alkohol og de problemer, der kommer i kølvandet på alkohol.

Ved denne beslutning har vi igen lavet en markering af, at det her har vi berøringsangst over for. Vi har markeret, at vi prioriterer voldelige drukkenbolte forud for børn og fredsommelige borgere i et konkret område, hvor der faktisk er behov for, at der er et fristed, et åndehul for børn og almindelige, fredsommelige borgere.

Jeg synes, at en gang imellem må vi også sige, at selvfølgelig kan vi ikke fjerne dette sociale problem, der handler om, at der er nogle bumser. Men i den konkrete sag vil jeg alligevel synes, det var rigtigt, at man flyttede problemet og sagde, at her laver vi en klar prioritering.

Jeg er frygteligt ked af, og vi har haft diskussionerne før, om det skal være tilladt at gå og drikke op og ned ad Strøget, og hvad ved jeg. Der er ikke nogen drikkefri områder i København. Det med bajeren som sutteflaske er virkelig noget, som er helligt, og det har jo en stor signalværdi for den voksne mand, det ved jeg godt. Men jeg synes, det er på tide, at vi begynder at revidere den opfattelse af, hvad der er grundlovssikrede

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

rettigheder her i Danmark.

Jeg ved godt, at ligegyldigt hvad jeg siger nu er sagen tabt. Men jeg håber, at vi, næste gang vi får en sag op, der handler om at lave nogle markeringer omkring alkoholpolitik her i København, strammer os lidt mere an.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

**Manja Sand (A):** Jeg synes, det er en besynderlig synsvinkel og nogle besynderlige indlæg, der kommer fra De Radikale og fra Venstre, at der ligefrem er tale om voldelige optøjer. Det har overhovedet ikke været nævnt, og det står der heller ikke noget om i det materiale, vi har her.

Det er tydeligt, at den pædagogiske legeplads, som befinder sig på dette område, befinder sig i den modsatte ende af, hvor de her personer holder til. Den pædagogiske legeplads er lukket af i et specielt område med hegn om. Så de personer, der er tale om, kommer overhovedet ikke i nærheden af børnene eller den pædagogiske legeplads. Børnene kan sagtens være der.

Eftersom det er i mit lokalområde, hvor jeg bor, så kan jeg fortælle, at jeg ofte kommer i området med mine børnebørn, og jeg har ingen problemer med at gå ind på legepladsen med mine børnebørn og bliver aldeles overhovedet ikke generet af nogen øldrikkende personer i området.

Det, der er problemet, er, at der er nogle beboere ved parken i den ende, hvor der er beboelsesejendomme tæt på, hvor de øldrikkende personer står, der har klaget adskillige gange, fordi de personer står til langt ud på natten og støjer. Der er ikke tale om voldelige personer. Det er støjende personer, og det er det, der er generende.

Beboerne i Maltagade, som der er tale om, har klaget adskillige gange, fordi de om sommeren ikke kan have vinduerne åbne. Når de har vinduerne åbne, så kan de ikke

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

sove for de personer, der opholder sig støjende i parken til langt ud på natten. Derfor bliver problemet ikke løst ved, at vi bare laver et alkoholforbud i parken, fordi så vil personerne bare stå ude på gaden. Der findes et glimrende bredt fortov lige uden for parken, hvor de så kan opholde sig i stedet for. Så selv om man tror, at man vil løse problemerne på den måde, så gør man det ikke.

Men holdningen er stadig væk, at jeg tror ikke, at det løser nogen problemer, at vi laver alkoholforbud, hverken i denne park eller andre steder, så derfor mener jeg, det er en dårlig løsning. Det står vi fast på. Men vi må finde nogle alternative løsninger, hvad der også er lagt op til, og som Benhaddou også var inde på.

**Lars Hutters (L):** Det er selvfølgelig med en særlig følsomhed, at jeg hører kritik fra Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale.

Jeg må sige, at jeg langt hen ad vejen er utrolig meget enig i, at vi skal have en formuleret alkoholpolitik, ingen som helst tvivl om det. Jeg sagde i øvrigt også i mit første indlæg, at jeg er meget enig med De Radikale i, at vi må og skal ikke acceptere, at almindelige borgere i denne by ikke kan få lov til at eksistere i deres boligområder. Det kan ikke være rigtigt, det er jeg helt enig i.

Det, der er problemet i denne sag, er, at hele Borgerrepræsentationen ikke, at jeg som medlem af Borgerrepræsentationen i hvert fald ikke har fået en redegørelse for, hvad man kan gøre ved det her. Jeg kan forstå, at nogle af jer andre måske har nogle andre informationer og er nået frem til, at man muligvis kan bruge et alkoholforbud. Jeg har som sagt set i Sverige og Norge, at det desværre ikke fungerer.

Jeg er enig med Inger Marie Bruun-Vierø i, at vi må have en alkoholpolitik, og at vi må have gjort op med, at det er så allerhelvedes dejligt og rigtigt at rende rundt og beruse sig hele tiden. Det må vi have gjort op med.

Omvendt kender Inger Marie Bruun-Vierø fra De Radikale og andre sandsynligvis mig så godt, at de ved, at det er altså også en livskvalitet, hvad mit institut på

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Kommunehospitalet jo har dokumenteret, at hvis man kan bruge alkohol fornuftigt og især rødvin, så er det slet ikke så dårligt. Det er den balance, som vi i øvrigt også er kendt for ude omkring i verden, vi også skal have stadfæstet.

Men min fulde tilslutning til, at vi skal have en alkoholpolitik, og vi skal også turde gå ud med nogle holdninger og nogle værdier, så københavnernes måske på det punkt gør alvor af det, så deres livskvalitet og deres levealder bliver forbedret deraf.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet som sådan, så vi er ved at være færdige med forhandlingerne, der jo baserer sig på denne standsningsret. Jeg forstod Lars Hutters næsten sådan, at det var den mest initiativskabende bestemmelse i den kommunale styrelseslov. Sådan var det næsten. Der er ingen tvivl om, at denne debat vil foregå såvel i det ene regi som i det andet regi.

Vi skal gå til afstemning. Det er min vurdering af indlæggene, som de har været.

---

---

**2) 496/98**

---

---

**3) 501/98**

Sagen udgik af dagsordenen, jf. beslutningen ved begyndelsen af mødet.

---

---

**4) 514/98**



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

---

**5) 504/98**

---

---

**6) 505/98**

---

---

**7) 516/98**

---

---

**8) 517/98**

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: For en ordens skyld skal jeg nævne, at vi, siden denne sag har været behandlet i Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget, har fået en henvendelse fra Beredskab Storkøbenhavn, som går på, om Københavns Kommune nu laver et net, som kan dække Beredskab Storkøbenhavns behov.

Jeg skal med det samme sige, at selve projektet netop går ud på at afdække dette spørgsmål, altså om vi kan dække Københavns Kommunes behov inklusive Beredskab Storkøbenhavns. Jeg vil derfor foreslå, at vi vedtager indstillingen, som den ligger. I øvrigt tyder alt på, at også Beredskab Storkøbenhavns behov vil kunne dækkes fuldt ud.

For en ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at vi efter udvalgets behandling har fået denne henvendelse, men forsøget går netop ud på at afdække den

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

problemstilling, som er rejst. Så jeg mener ikke, at der er nogen grund til at udsætte beslutningen herom og sende denne sag tilbage til udvalget igen.

---

---

**9) 518/98**

---

---

**10) 202/98**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Sagen er et forslag til beslutning, vi tidligere har debatteret her, som har været behandlet i flere udvalg og herunder er landet på den indstilling, som ligger her fra Økonomiudvalget, baseret som nævnt på en høringsrunde af såvel Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget som Sundheds- og Omsorgsudvalget, som begge peger på en undersøgelse af behovet.

Derfor har Økonomiudvalget i tråd med høringssvarene valgt at indstille, at HT undersøger behovet for servicebuslinier og derefter indarbejder behovet i den fremtidige ruteplanlægning.

Hertil kommer spørgsmålet om finansiering af eventuelle servicebusser. Det er et spørgsmål, som vi også har diskuteret i forbindelse med, så vidt jeg husker, sidst Kollektiv Trafikplan eller Busplan 2005, og i hvert fald ved afgivelsen af vores høringssvar til HT i forbindelse med behandlingen af Budget 99.

Der er det jo synspunktet her fra kommunen, at servicebuskonceptet skal finansieres af HT. Derfor har vi fundet det naturligt i Økonomiudvalget, at denne beslutning videreføres i indstillingen.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

**Hellen Hedemann (F):** Da forslaget blev behandlet her i Borgerrepræsentationen den 23. april i år, var det altså en sand glæde, at alle partier var så positive over for forslaget. Men glæden var jo lidt kortvarig, idet stort set alle partier er meget betænkelige ved økonomien i forslaget.

Jeg kan også forstå, at de fleste partier mener, at HT bør finansiere servicebuslinierne. Men det ved vi jo godt, at HT ikke har lyst til. Så er det jo også et spørgsmål om, hvor ældrepolitisk venlige vi har lyst til at være her i Københavns Kommune. Her ser vi tydeligt forskellen: Alle vil så gerne gøre noget for de ældre, bare det er gratis. Men der er jo ikke noget i dag, der er gratis.

I Økonomiudvalgets indstilling hedder det, at der skal foretages en undersøgelse og en vurdering af behovet for servicebusser. Hvad havde så været mere naturligt end at lave et forsøg med de enkelte servicebusser? Og det er alene det, SF's forslag går ud på. Så kunne man, når man har lavet det forsøg, lade resultatet indgå i det fremtidige beslutningsforslag.

Men det kan jo ikke betale sig for mig at stå heroppe og tale for døve øren i længere tid, for jeg ved jo godt, at jeg ikke kan få opbakning til dette glimrende forslag. og det selv om samtlige ældreråd og de 4 bydelsråd bakker forslaget op. Ja, Valby Bydel vil endog gerne være med til at finansiere det.

Men i SF må vi konstatere, at ældrepolitik ikke har lette vilkår i Københavns Kommune, og også her er der langt fra ord til handling.

Jeg vil bede om delt afstemning i sagen, og i SF vil vi stemme for de 2 første »at«'er. I stedet for at stemme om det 3. »at« i indstillingen vil jeg foreslå, at vi stemmer om det foreliggende forslag, dog med den ændring, *at forsøgsdistrikterne er åbne*. Vi lægger os altså ikke længere fast på Vanløse og Christianshavn som forsøgsbydele.

**Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen):** Ikke andre end jeg har begæret ordet, og det vil sige, at vi nu er i 2. runde.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Jeg vil godt sige til Hellen Hedemann, at jeg har naturligvis meget stor sympati for, at vi tilrettelægger et kollektivt trafiksystem, som også sikrer, at nettet imellem »fingrene« bliver styrket, at vi sikrer, at der i nærområderne er trafikale tilbud til især dem, der ikke har mulighed for at transportere sig på anden vis.

Holdningen hos et bredt flertal her i forsamlingen har gennem årene været, at den kollektive trafik i Hovedstadsområdets Trafikselskab, HT, er det vigtigt at se i en sammenhæng.

Jeg vil godt sige, at jeg har haft det synspunkt, baseret på bred opbakning her i forsamlingen, at det ville være dybt bekymrende, hvis vi begav os ind på en vej, der ville betyde en atomisering af HT, hvis vi kastede os ud i, at Københavns Kommune nu begyndte at finansiere.

For det første er der ønsket om, at vi skal finansiere en større del af handicapkørslen. For det andet er der en opfattelse af, at vi skal finansiere en større del af pensionistkortene. For det tredje er der et synspunkt om, at kommunerne skal overtage det, jeg i dette tilfælde vil kalde »velfærdskørslen«, som jeg mener er hamrende vigtig.

Så ville HT komme til at tage sig af pendlerne, komme til at tage sig af de store strenger i nettet, og kommunerne ville komme til at tage sig af områderne imellem. Det ville efter min opfattelse føre til et sammenbrud af det meget fornemme kollektive trafiksystem, vi har i Danmark. Derfor skal vi arbejde på at fylde »fingrene« noget bedre ud, måske variere tilbuddet i HT, og det arbejder jeg på.

Det her handler ikke om pengene, vil jeg godt sige til Hellen Hedemann, og det er sjældent, man hører det fra mig. Det handler om, at dette efter min opfattelse ville føre lukt ud i et sammenbrud for det fornemme system, HT i virkeligheden er.

**Peter Skaarup (O):** Jamen der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti er meget positiv over for det forslag, som Hellen Hedemann er kommet med. Vi mener

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

også, det er vigtigt, at vi her i Københavns Kommune tilbyder vores lidt svagere personer en god behandling. Med til det hører, at man kan få en god transport, som dette forslag lægger op til, hvor der ikke er den rigtige anden transport til stede.

Det, der lidt er problemet i dette forslag, er, som Jens Kramer Mikkelsen rigtigt peger på, at det bedste ville være, hvis vi kunne få HT med på at tilbyde dette. Men desværre er det jo sådan, at det godt kan lade sig gøre, at HT ikke lytter helt til, hvad Københavns Kommune har at sige til forskellige ting.

Overborgmesteren har jo selv oplevet det med et forslag, som vi havde fremme, der skulle gavne pensionister ved at ophæve spærretiden. Men det lykkedes ikke rigtig at få det gennemført, fordi der ikke var flertal i HT's bestyrelse for det.

Så derfor er det Dansk Folkepartis ønske ved at sige ja til dette forslag, som vi vil stemme for senere i dag, at påvirke HT helt anderledes, end det åbenbart har kunnet lade sig gøre indtil nu, signalere kraftigt til HT, at det altså er et tilbud, vi ønsker i Københavns Kommune, som trods alt udgør en stor del af HT.

**Lars Hutters (L):** Fra Solidarisk Alternativ skal vi bare meddele, hvad vi også har sagt i Økonomiudvalget, at vi er fuldstændig enige med SF, og vi vil stemme for SF's ændringsforslag.

HT er på flere områder, som overborgmesteren har givet udtryk for det, et ganske udmærket trafikselskab, men vi har bekymret iagttaget gennem de sidste 5-8 år, at HT mere og mere har fjernet sig fra at se på københavnernes interesser og behov.

Det er sådan, at rent faktisk lægger københavnerne en betydelig del af midlerne til HT, idet det er københavnerne, der i stor udstrækning bruger den kollektive trafik herinde. Alligevel må vi konstatere, at den ene gang efter den anden bliver der ikke lyttet til københavnernes synspunkter.

Jeg tror, at HT må notere sig, at de er ude i en situation, hvor de risikerer, at københavnerne på et vist tidspunkt siger: Nu er grænsen nået. Vi kan ikke konstatere, at

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

det er noget særlig godt kollektivt trafikelskab.

Jeg kan derfor også bebude, ud over at jeg støtter SF's forslag og er fuldstændig enig i SF's argumentation, at jeg under det næste dagsordenspunkt, udtalelse vedrørende Kollektiv Trafikplan, rent faktisk ønsker, at der skal oprettes et demokratisk organ med repræsentanter for Borgerrepræsentationen og Frederiksberg Kommunalbestyrelse og de 4 bydelsråd i København, der løbende skal høres i den koordinerede planlægning vedrørende den kollektive trafik i hovedstaden.

HT er ikke noget demokratisk organ, og det er ved at fjerne sig fra befolkningen, og vi skal passe på, at det, hvis ikke der sker et eller andet, kommer så fjernt væk fra befolkningen, at det ad den vej bliver ødelagt. Det vil vi godt forhindre, men det vil jeg vende tilbage til under næste dagsordenspunkt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror som Lars Hutters, at der sker et eller andet på et tidspunkt.

Så er der ikke flere, der har begæret ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Det, vi tager stilling til, er jo indstillingen fra Økonomiudvalget, og jeg forstår, at det, Hellen Hedemann har begæret, er delt afstemning mellem de 2 første »at«'er i én klump og det sidste »at«, hvorved der jo så også tages stilling til det, vi alle sammen godt ved er Hellen Hedemanns oprindelige initiativ, oprindelige beslutningsforslag, der er indgivet til denne sag.

Det er en god idé, det vil være en generel appel, da dagsordenen kommer ud lørdag før torsdag, at stiller man ændringsforslag, ved, man vil gøre det, så lige at varsle – medmindre det er en del af den politiske forhandling i sidste øjeblik – ændringsforslagene, så vi også afstemningsteknisk kan passe dem ind.

Må jeg sige, at jeg vurderer, at det af Hellen Hedemann stillede ændringsforslag om, at der indføres, som Hellen Hedemann nævnte det fra talerstolen, servicebuslinier i 2 bydele, betragtes som et ændringsforslag til det 3. »at«.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

---

**11) 511/98**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kollektiv Trafikplan skal jo afløse den kollektive trafikplan, som vi vedtog i 1993, med særligt tillæg fra 1995, og er et forslag, som dengang kom til at inddrage metroen i trafikplanlægningen.

Planen er udarbejdet af HT, DSB og Banestyrelsen i samarbejde med Ørestadsselskabet og de 5 regionplanenheder i hovedstadsområdet, herunder Københavns Kommune. Planen har været til høring i perioden fra 11. juni til 1. oktober 1998.

Vores udtalelse og planen har været behandlet i såvel Bygge- og Teknikudvalget som Økonomiudvalget. Af hensyn til overholdelse af svarfristen er sagen, som man kan se, fremsendt til HT under forbehold af Borgerrepræsentationens godkendelse.

Man kan sige, at det, vores besvarelse eller indstilling kort fortalt udtrykker, er kommunens positive holdning til forslaget, herunder specielt intentionerne om at styrke den kollektive trafik og tilsagnet om, at kommunen med de midler, der er vedtaget i forbindelse med vores egen Trafik- og Miljøplan, vil medvirke til at arbejde i retning af de mål, der opstilles i trafikplanen.

Vi tager, fordi det selvsagt er vanskeligt, forbehold for de meget præcise kvantitative mål, der er nævnt for passagertilvækst og øget markedsandel. Det forbehold har primært sin baggrund i, at målene ikke kan nås alene ved hjælp af de virkemidler, som selskaberne råder over, heller ikke hvis de fik flere penge, men forudsætter, at der gennemføres andre trafikpolitiske tiltag.

Så man kan sige, at vi på den baggrund tiltræder, at planen følges op af en samlet Trafik- og Miljøplan for hovedstadsområdet, en plan, der omfatter alle trafikarter.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

En sådan plan, som vi også tidligere har drøftet her, og som er en del af den aftale, der blev indgået med regeringen om kommunens økonomi her tidligere på året, har ført til, at Trafikministeriet på baggrund af forhandlingsresultatet har inviteret de 5 regionplanmyndigheder i hovedstadsområdet til at deltage i et teknisk arbejde om Trafik- og Miljøplanen. Man forventer, at det første møde finder sted her medio november måned.

Jeg kan oplyse yderligere, at Trafikministeriet her i sidste uge udsendte sit eget debatoplæg om kollektiv trafik. Hvordan det forholder sig til Kollektiv Trafikplan 1998, ved jeg ikke på nuværende tidspunkt, det synes jeg, vi må vende tilbage til, når vi har set det og fået vurderet det i forvaltningerne.

**Mikkel Warming (Ø):** Det var en ren ynke at overvære behandlingen af Kollektiv Trafikplan i Bygge- og Teknikudvalget og at være en del af den behandling.

Det var pinligt, for det eneste, man kunne snakke om, det eneste, det handlede om, var, hvordan vi undgår at blive forpligtet på noget som helst. Hvordan undgår vi – og det er så det, man har skrevet ind som forbehold for de præcise passagermålsætninger – at komme i en situation, hvor vi skal leve op til nogle forpligtelser? Hvordan undgår vi, at vi kan blive tvunget til at indføre restriktioner mod bilisterne, hvis det viser sig, at man ikke kan opnå flere passagerer i den kollektive trafik, sådan som Kollektiv Trafikplan lægger op til?

Det var ikke særlig rart at være med til den behandling, fordi – og det er jo også det, som udtalelsen fra Bygge- og Teknikudvalget, som er kommet ind i det svar, der er sendt, handler om, nemlig: Vi vil ikke forpligtes af noget, det går nok alt sammen.

Det er pinligt i en situation, hvor man ved, at trafiksammenbruddet er på vej, hvor der ikke er plads til flere biler i de københavnske gader, og hvor vi ved, at hvis biltallet bare stiger nogenlunde eller halvt så meget som det, man forudser og laver prognoser på, så er der ikke plads til dem. Derfor vil det være nødvendigt at få flere mennesker over i



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

den kollektive trafik.

Der er det vores opfattelse, at det kan man ikke bare gøre ved at udbygge den kollektive trafik. Det er også nødvendigt at være indstillet på at bruge restriktioner over for bilisterne. Det var det, man ville undgå. Man ville undgå at binde sig til noget som helst. Man ville undgå at tage ansvar for trafiksituationen.

Se, hvis ikke udtalelsen var sendt og det derfor kunne være lige meget, så havde vi haft et par ændringsforslag til den udtalelse, der ligger nu, som konsekvens af vores forbehold. Det lader vi så være med, men vi vil begære afstemning om udtalelsen, fordi vi ikke synes, det er anstændigt at sende en udtalelse af sted – selv om man godt nok har sendt den af sted – hvor det, det handler om, hovedsagen, det vigtigste, er: Undgå at tage ansvar, undgå at være forpligtet på HT's ambitiøse målsætning om at få flere mennesker over i den kollektive trafik, fordi man ikke tør tage ansvar for trafikken i København.

Vi synes, det har været pinligt, og derfor kræver vi som sagt afstemning.

**Peter Skaarup (O):** Dette forslag lyder faktisk meget fornuftigt på mange punkter. Der er mange ting i det, som er ganske, ganske fornuftige efter vores opfattelse i Dansk Folkeparti.

Vi synes, det er positivt, at man i Københavns Kommune i langt højere grad får hjulpet med kollektiv trafik. Hvis man bl.a. kunne få trafikken ned under jorden i stedet for i form af de her HT-busser, der både støjer og sviner, så ville det være fantastisk godt.

Derfor ønsker vi også, at det metrosystem, som man har igangsat, forhåbentlig kan udvides, så man også får forbundet områder i København, der i dag ikke er forbundet med andet end disse støjende og svinende HT-busser.

Men der er altså ting i det høringsbidrag, som Københavns Kommune skal give til HT, som efter vores opfattelse er meget, meget urealistiske.

F.eks. er det sådan, at Bygge- og Teknikudvalget kan påpege, at den kollektive

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

trafiks markedsandel skal øges fra 20 til 24 pct. i år 2010, og man skriver, at denne af trafikelskaberne opstillede målsætning indebærer ifølge forslaget en vækst i antallet af kollektive rejser i hovedstadsområdet på 34 pct.

Det er klart, at det er nogle utroligt ambitiøse mål, man sætter sig her, hvis man regner med, at man kan komme så højt op med den kollektive trafik. Der må vi nok sige, at vi er noget skeptiske, hvis Københavns Kommunes bidrag til det her skal være en accept af de utroligt ambitiøse mål, som ligger i den trafikplan. Bygge- og Teknikudvalget skriver også på et tidspunkt:

»Hvilke initiativer der eventuelt kan blive tale om, og hvilken effekt sådanne eventuelle tiltag vil kunne få på antallet af kollektive rejser i hovedstadsområdet, er det selvsagt for tidligt at udtale sig om.«

Altså konklusionen fra vores eget Bygge- og Teknikudvalg er, at man stort set ikke rigtig tror på, at de her fremskrivninger kommer til at holde stik. Der vil vi nok sige hos os, at det er meget ambitiøst, og det er et spørgsmål, om det kan lade sig gøre.

Noget helt andet er så, og der kommer det aktuelle ind i billedet, at man i Trafikministeriet i forbindelse med de seneste finanslovsforhandlinger 1997 jo puttede en masse penge i den kollektive trafik. Der er lavet en undersøgelse, der viser, at man hverken i Århus eller i København har fået flere passagerer ud af de penge.

Det er altså et problem, at vi som skatteydere og som københavnere er med til at godkende en plan her, hvor vi siger til HT, at det er i orden at arbejde videre med det, som indirekte medfører, at vi putter en masse penge i kollektiv trafik, at vi sætter taksterne ned, og at det reelt ikke medfører flere passagerer.

Det er et stort problem, og vi har svært ved i Dansk Folkeparti at lægge navn til en udtalelse fra Københavns Kommune til HT, der indebærer det. Der er vi altså nødt til at se på den rapport, som er fremkommet, og som helt tydeligt viser, at der ikke er kommet flere passagerer ud af det her.

Vores opfattelse, da vi behandlede sagen i Økonomiudvalget, var, at man skulle

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

vente med at afgive en endelig indstilling fra Københavns Kommune, til man havde vurderet den rapport, som fremkom, og vel at mærke vurderet den i den retning, som vi kun kan tolke den, nemlig at det er kvaliteten, vi skal ind og se på, det er sådan set ikke taksternes størrelse.

Det, folk vurderer på, når de stiger ind i en bus, er ikke så meget, om prisen er 11 eller 13 eller 15 kr. Det er ting som den kvalitet, folk oplever, de sæder, de oplever, de kører til bussen, de oplever, eller hvor mange ståpladser der er, de forholder sig til. Det er ikke så meget selve prisen på ydelsen, nemlig at køre i bus.

Derfor kan vi ikke tilslutte os det bidrag, som fremkommer her, fordi, og det må vi nok erkende, kvaliteten altså ikke er god nok. Den er ikke så god, at der er nogen, der har lyst til at udskifte deres bil med en bus, eller nogen, der har lyst til at udskifte deres cykel med en bus. Der går for lang tid med HT. Der er tale om forhold, der ikke er særlig venlige over for forbrugerne.

Derfor er det altså vores opfattelse, at vi ikke kan støtte den indstilling, der er her. Vi håber, at der vil blive tilslutning fra andre partier til at markere over for HT, at det altså ikke er den vej, vi skal gå, hvis vi skal have flere passagerer og en bedre kollektiv trafik i Københavns Kommune.

**Borgmester Søren Pind:** I denne debat er der mange indgangsvinkler. En af de indgangsvinkler, som også Peter Skaarup var inde på, er den opfattelse, der er i store dele af den kollektive transportsektor, at måden at få folk til at køre kollektivt på er at bruge tvang. Det har ikke noget med saglighed at gøre. Folk skal partout tvinges til at køre i bus uanset hvad, for det er bedst. Jeg ved ikke, hvad det er bedst for.

Forleden fik jeg svar fra Miljø- og Forsyningsforvaltningen på et skriftligt spørgsmål, jeg havde stillet, der lød: »Hvornår har luftforureningen, set under ét, i Københavns Kommune været lavere end i 1997-98?«. Svaret var: Den har aldrig været lavere. Luften har aldrig været renere i København.

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

Derfor bliver jeg gang på gang forundret over at høre den utroligt firkantede facon, som man anvender fra den ekstremistiske side af den kollektive trafik tilhængere.

Vi i Venstre er ikke imod den kollektive trafik, men vi mener, det er forkert at tvinge folk til at stå stuvet sammen i en bus, som selv i april-maj måned er 40 grader varm. Det er bare et eksempel.

Det er ikke den rigtige måde at gøre det på. Der skal en forøget service til. Bilismen skal ikke tvangsudkonkurreres; den skal konkurreres ud på service, og det er heldigvis også det, der ligger i det høringssvar, Københavns Kommune afsender.

Jeg vil sige til Peter Skaarup, at med hensyn til spørgsmålet om at få tvunget 34 pct. yderligere over til kollektive rejser erkender man netop i det flertal, der har vedtaget Københavns Kommunes udtalelse i Bygge- og Teknikudvalget, at det ikke er en holdbar fremgangsmåde. Det synes jeg er godt. HT må lære, at det er service, det kommer an på. De må komme med nogle skærpede servicekrav til de busser, der skal operere, f.eks. i form af aircondition i busserne. Det synes jeg må være rimeligt.

Bygge- og Teknikudvalget er på baggrund af denne drøftelse nået frem til en, kan jeg vist godt tillade mig at sige, temmelig bred politisk enighed om denne udtalelse. Det har krævet sit. Det tror jeg da roligt, man kan sige. Der er givet hist og pist. Men jeg synes faktisk, det er et godt kompromis.

Jeg vil samtidig sige, at det i udvalget er blevet vedtaget, at man skulle lave en, hvad skal vi kalde det, brush up på Trafik- og Miljøhandlingsplanen for at se, om de midler, vi tager i anvendelse for at sikre en ordentlig kollektiv transport, for at sikre en ordentlig trafikafvikling, om de midler, som er angivet i Trafik- og Miljøhandlingsplanen, i nødvendigt omfang er blevet taget i brug. Det vil munde ud i en større drøftelse, som denne forsamling også vil blive inddraget i på et givent tidspunkt.

Så jeg synes, man skal være sig lidt for at komme med helt firkantede signaler om, at der skal anvendes tvang, og at der ikke sker noget som helst. Der er faktisk nogle nye signaler på vej. Vi vil nu kigge Trafik- og Miljøhandlingsplanen ordentligt igennem, i

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

stedet for at lave noget usagligt pjat som det, der lægges op til fra sider af salen.

Så jeg kan kun med et flertal i Bygge- og Teknikudvalget anbefale den udtalelse, der foreligger.

**Lars Hutters (L):** Må jeg allerførst notere min glæde over, at borgmester Søren Pind annoncerer, at Borgerrepræsentationen forhåbentlig inden for en rimelig kort tidshorison, får mulighed for at drøfte de nødvendige initiativer og midler, der skal tages i anvendelse, hvis den trafikpolitik, som jo også er omhandlet i den høringsskrivelse, som er afsendt, skal have effekt.

Jeg tror nok omvendt, at vi må notere os, at det problem, som Mikkel Warming bragte frem, at passagertallet i den kollektive trafik falder, og at antallet af biler ind i København stiger, må vi på en eller anden måde forholde os til.

Må jeg også, uden i øvrigt at gå ind i en større sundhedspolitisk debat, kommentere, at det jo er korrekt, at heldigvis er luftkvaliteten på vej til at blive bedre. Men efter at have set en kopi af skrivelsen til borgmester Søren Pind har jeg forhørt mig hos lungemedicinerne, og de er langt fra tilfredse.

Beklageligvis er astmatilfældene i denne by stigende, og det tilskriver man rent faktisk fortsat, at der på mange områder er en ubehagelig luftforurening. Man har store undersøgelser, der viser en sammenhæng mellem, at når luftkvaliteten er ringest, så er beklageligvis også astmatilfældene størst. Der kan påvises tilsvarende eksempler med hensyn til de kroniske lungesygdomme såvel som lungekræft. Men det kan vi vende tilbage til, når vi tager den større debat.

Jeg ved ikke, om det er muligt, at det beskedne parti, som jeg tilhører, SOL, Solidarisk Alternativ, kan få lov til at få sendt en mindretalsudtalelse sammen med den store udtalelse fra Borgerrepræsentationen. Jeg skal oplæse, hvad det er, vi rent beskedent ønsker at få med.

Vi lægger meget stor vægt på, at der kommer en bedre dialog med HT. Jeg

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

iagttag, at der var en større høring med HT i forbindelse med den kollektive trafikplan. Desværre måtte jeg notere mig, at der ikke var nogen af de besluttende politikere til stede. Der var kun embedsmændene, som hele tiden skød problemerne hen på, at det var det politiske råd, som traf beslutningerne, og det kunne de ikke rigtig tage stilling til. Men de lovede at viderebringe nogle af de kritikpunkter, der blev rejst på høringen.

Jeg synes, det er dybt utilfredsstillende, at når en lang række ældreråd, bydelsråd og borgerrepræsentanter bliver kaldt til en høring – det synes jeg er udmærket – så er der ikke nogen af de ansvarlige politikere til stede, som træffer beslutningerne.

Derfor ønsker vi en forbedret dialog, og det har vi ment måske kunne ske ved, at »der bør oprettes et demokratisk organ med repræsentanter for Borgerrepræsentationen, Frederiksberg Kommunalbestyrelse og de 4 bydelsråd i København, der løbende bliver hørt i den koordinerede planlægning af kollektiv trafik i hovedstaden.«

Hermed understreger vi altså også, at det ikke er tilstrækkeligt, at der bare en gang imellem, hvert år eller hvert andet år, er en eller anden høring. Hvis det skal være effektivt, så skal der være en dialog, der er levende hele tiden.

Derudover er det SOL's opfattelse, at hvis den kollektive trafik skal styrkes, skal rejsetiden inklusive ventetid på bus og tog nedbringes og taksterne nedsættes. Målet må være, at man opnår Stockholms mål på 85 pct., som anvender kollektiv trafik.

Nye initiativer inden for den kollektive trafik bør fremmes, f.eks. servicebusser, som tilgodeser særlige behov i befolkningen samt vandbusser i Københavns Havn.

Værsgo, hr. overborgmester.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak for det. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger. Der er ikke andre end mig, i hvert fald nu, der har begæret ordet.

Jeg må sige, at Søren Pind fik det svar fra borgmester Bo Asmus Kjeldgaard her forleden om luftforureningsudviklingen.

Jeg vil sige, at det var bl.a. derfor, at jeg i går, da vi tog stilling til 8. udbud i HT,

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

havde den opfattelse, at på trods af at man kunne have fundet en lidt billigere løsning ved andre fremdriftsmidler end gas, skulle vi bruge det lidt flere kroner i det udbud, fordi det især på de indre linjer også ville være en klar miljømæssig fordel.

Jeg er meget enig i det, der er sagt om kvalitet som noget afgørende i den kollektive trafik. Jeg tror, det mindre end svingninger på 10 pct. på prisen i større udstrækning er Peter Skaarups synspunkter om kvalitet, komfort og præcision, der er afgørende.

Men med hensyn til synspunktet om, hvorvidt der skal bruges penge på den kollektive trafik a la det, der indgik i finanslovsaftalen sidste år, synes jeg, det ville være helt tåbeligt af denne forsamling såvel som af HT eller andre modtagere at sige nej tak til det.

Det, vi sagde i HT i sin tid, og det matchede sådan set meget godt de passagerudviklingstal, var, at man burde overveje at anvende pengene på en anden måde inden for den kollektive trafik. Men det ville være tåbeligt, når der nu var nogle, der ville bruge så mange penge på den kollektive trafik, så at sige nej til det.

Så jeg vil da meget håbe, at Peter Skaarup ved det igangværende og forestående arbejde i den anden forsamling, han sidder i, vil gøre synspunkter af den karakter gældende.

Så vil jeg sige til Mikkel Warming om spørgsmålet om ikke at kunne give præcise kvantitative mål for markedsandel og passagertal, at der er altså en række forhold, som yderligere har vist sig i den passagertalsudvikling, der de seneste år for HT og den kollektive trafik har været ganske gunstig. Et af de helt store usikkerhedsmomenter har ikke været bilejerskabet, det har været de klimatiske forhold. En mild vinter og en god sommer er et af de største usikkerhedsmomenter for HT og den kollektive trafik i øvrigt. Det er en kendsgerning. Det var det, vi havde sidste år. Vi har haft en lidt dårligere sommer her i år, og dermed har passagertallet været lidt større.

Må jeg ikke foreslå de 2 partier, der har ønsket, jeg ved, Mikkel Warming også har

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

ønsket det, noget medsendt, at man formulerer en protokolbemærkning, som bliver føjet ind her. Den vil kunne, går jeg ud fra, gå med.

Men jeg vil sige, at har man ønske om mere lyrisk at beskrive sine ønsker, jeg forstod på Lars Hutters, at han havde lidt mere end en protokolbemærkning, så vil jeg love Lars Hutters, at jeg meget gerne vil tage det med til de 4 andre medlemmer af HT's bestyrelse, alle 5 er kloge og fornuftige mennesker, som fornuftige synspunkter vil gøre indtryk på. Så vil jeg sørge for egenhændigt at sikre, at de får Lars Hutters' skrivelse i hånden.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Nu bliver det svar, som Miljø- og Forsyningsforvaltningen har givet, nævnt. Det synes jeg lige, jeg vil kommentere.

Det er fuldstændig rigtigt, at luften ikke har været renere, end den er i dag. Men størstedelen af den forbedring, som er sket, skyldes rent faktisk, at vi har fået gennemført kraftvarmen, som jeg tidligere har sagt her fra talerstolen. Der er stadig væk problemer med bilernes forurening. Vi kan stadig væk konstatere, at den forurening, der kommer fra privatbilismen, er sundhedsskadelig.

I det høringssvar, som blev givet, var spørgsmålet om små partikler heller ikke med. Det er fremgået af en rapport fra Miljøstyrelsen for nylig, at de vurderer, at de små partiklers forurening er årsag til mellem 100 og 700 dødsfald ekstra om året. Det er jo en af de ting, som vi har peget på, at man kunne gøre noget ved ved at indføre letdiesel i kommunens trafikpark og ved at sætte filtre på.

Så der er stadig væk store problemer. Det at det går bedre, at luften er renere, skal selvfølgelig ikke betyde, at man negligerer de problemer, vi står med i dag.

Så vil jeg sige om det her, at jeg ikke havde regnet med, at det var en større trafikpolitisk debat, vi skulle i gang med. Jeg er sådan set enig i, at Trafik- og Miljøhandleplanen ikke er god nok, som Mikkel Warming siger, at bytrafikken bryder sammen, hvis vi ikke gør noget, at bilerne kommer til at holde i kø, og så går den



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

kollektive trafik også i stå.

Men dette er jo ikke en debat om vores Trafik- og Miljøhandleplan. Det er en debat om et høringssvar. Jeg vil til det sige, at vi i SF er gået ind for det her høringssvar, fordi vi mener, vi har fået nogle meget væsentlige ting med. Vi har fået spørgsmålet om terminalløsninger med, som vi synes er vigtigt, og vi har fået spørgsmålet om bussernes luftforurening med, at den skal nedbringes væsentlig mere, end det fremgår af planen.

Så jeg ser frem til, at vi får en grundlæggende trafik- og miljøpolitisk debat på et senere tidspunkt, og at vi får sendt det høringssvar, som jo er sendt, men at vi får stemt det høringssvar igennem, som ligger her.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har begæret ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Jeg går ud fra, at vi modtager en protokolbemærkning fra Mikkel Warming, og at vi modtager en protokolbemærkning fra Lars Hutters. Hvis andre ønsker skrivelser medtaget til HT's bestyrelse, så lad mig få dem, så tager jeg dem med.

---

---

**12) 523/98**

---

---

**13) 497/98**

---

---

**14) 502/98**

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

---

**15) 512/98**

---

---

**16) 522/98**

---

---

**17) 507/98**

---

---

**18) 508/98**

---

---

**19) 509/98**

**Mikkel Warming (Ø):** Det, der kalder mig herop, er den bemærkning, som den radikale Inger Marie Bruun-Vierø har fået tilføjet beslutningsprotokollen i Økonomiudvalget, om, at det sociale sigte er uklart, og at den primære målgruppe for denne produktionsskole burde være aktiverbare over 25 år.

Nu er det altså sådan, at i finanslovsforslaget for 1999 foreslår den radikale undervisningsminister, at den dispensationsmulighed, som i dag er i lovgivningen, for,

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

at folk over 25 kan gå på en produktionsskole, fjernes. Taler man sammen i Det Radikale Venstre?

Vi synes ikke, det er fornuftigt sådan landspolitisk at fjerne den. Det er ikke det. Men det er en lidt mærkelig politisk holdning at komme med i Borgerrepræsentationen, at man skal omdefinere produktionsskolerne, som lovgivningsmæssigt er beregnet til folk, der har det svært, som er under 25, at man nu kommer og siger, at det skal vi ændre, samtidig med at ens egen minister på området foreslår, at muligheden for, at de kan gå der, fjernes.

Jeg ved ikke, hvad man havde forestillet sig i Det Radikale Venstre, at vi skulle gøre, hvis vi fulgte Det Radikale Venstres råd og omdefinerede målgruppen til folk over 25, når de ikke kunne gå der, fordi den mulighed fjerner ministeren. Vi glæder os til en forklaring.

**Borgmester Søren Pind:** Det her er jo en stor, principiel sag. Den handler om nogle afgørende principper, der vil trække skillelinierne op her i Borgerrepræsentationen.

Den handler i al sin enkelhed om, hvorvidt det er en privat eller en offentlig opgave at brødføde denne by med økologiske produkter.

Er det nu sådan, at vi skal til at have offentlig produktion af mad her i byen? Er det de holdninger, der ligger bag? Ja, det synes jeg, det er. Jeg er stærkt forundret over, at man kan have tillid til, at offentlig økologisk produktion skulle være bedre end de private tilbud, som udfolder sig her i byen.

Det er mig en gåde, hvorfor dette forslag i det hele taget er fremsat. For mig at se er det noget, man prøver på at liste ind ad bagdøren for at tækkes nogle helt specielle politiske holdninger, som vi ellers kun har set praktiseret i det tidligere Østeuropa. Derovre havde man jo meget økologisk mad.

Jeg synes, det er forstemmende, jeg synes, det er ærgerligt. Jeg synes, det er et

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

brud med den politik, der ellers har ligget til grund for det arbejde om det nye København, der er igangsat her det sidste års tid. Tænk at basere det nye Københavns mad på gammeldags produktionsmetoder i det offentlige. Det har jeg vanskeligt ved at forstå. Jeg har vanskeligt ved at se fremtiden i det.

Det er ikke en kommunal opgave at lave den mad. Det er borgerne, der skal bestemme, hvad for noget mad de vil have, og på hvilke præmisser. Det er ikke noget, vi politikere skal blande os i, og derfor stemmer Venstre imod.

**Ole Hentzen (C):** Det er jo et lille flig af det her idealsamfund, som visse dele af Borgerrepræsentationen ønsker. Man skal helst være drukmås. Det har vi fået konstateret tidligere på aftenen. Det ender med, at vi skal have økologisk produktion af alkohol, så man også i kommunalt regi kan udlevere det i parkerne og hvor det nu ellers skal gøres, på bænke og borde, som selvfølgelig ikke tages ind om vinteren, men så der bygges halvtag over om vinteren, så de kan drikke det dér. Der skal selvfølgelig også være økologiske madpakker produceret på økologiske produktionsskoler et eller andet sted med kommunale støttekroner.

For at det ikke skal gå helt galt, så er det vel idealmodellen, at de alle sammen helst også skal være producenter af økologiske varer, og så hjælper det ikke noget, at de også har arbejde, for så kan vi jo ikke putte dem ind i produktionsskoler.

Så idealsamfundet er vel egentlig en cirkel, hvor københavnernes helst skal bestå af nogle, der ikke arbejder, men som er meget økologiseret, alkoholiseret og gerne meget miljørigtige, og som samtidig løbende er storforbrugere af hele fritidssamfundet og økonomisamfundet. Det er jo lykken, for så kan vi virkelig tage os af dem. Skulle de sådan set falde af på den og derved ligesom ikke være i stand til at deltage i dette ræs, så er det klart, at vi har det offentlige servicetilbud inden for familie- og arbejdsmarkedssystemet og senere inden for det øvrige sundhedssystem, som kan lappe

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

dem sammen og putte dem ind.

Cirklen er fuldendt, skatteborgerne er lykkelige, ikke de, der betaler for resten af landet, fordi de, der kan betale i København, vil skynde sig at forsvinde. Så derfor vil vi selvfølgelig også sige, at man skal skynde sig at stemme nej til dette forslag.

Det, der kunne bringe mig til at komme med en slutbemærkning, er, at man bør måske henstille til den forvaltning, som har overskriften Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen, at de bør skærpe deres juridiske indstilling i de sagsfremstillinger, de sender frem til Økonomiudvalget. For jeg synes, det er pinligt, fuldstændig i tråd med den indstilling, der er kommet fra Miljø- og Forsyningsudvalget til Økonomiudvalget, om, at der ikke sker en juridisk gennemgang af, hvad man må, og hvad man ikke må inden for styrelsesforordningen for Københavns Kommune.

Nu ser jeg, at borgmesteren for en gangs skyld lytter. Jeg ved ikke, om det har nogen som helst indflydelse, men hvis det har, så ønsker jeg sådan set, at han går hjem til sin forvaltning og siger: Læs nu på det der med, at ikke alt, hvad der kommer ude fra bydelene, juridisk kan gå igennem; det skal altså passe ind efter, som nu Københavns styrelsesforordning er indrettet.

Det er bare sådan en lille hjælp til borgmesteren. Hans SF-borgmesterkollega har formentlig læst indstillingen fra Økonomiudvalget i den anden sag.

Det er et tegn på, at forvaltningerne endnu ikke er på plads i de pågældende udvalg, når sådan nogle ting går igennem. Det er pinligt for os andre borgerrepræsentanter at skulle læse, at der må sidde nogle oppe i en overborgmesterafdeling, som egentlig skulle være fuldstændig ligeværdig med alle de øvrige 6 borgmesterafdelinger, og finde fejlene i de 6 andre forvaltninger.

**Hanne Nielsen (A):** Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Socialdemokratiet støtter dette initiativ.

Det er jo helt vidunderligt at høre, som Venstres og De Konservatives ordførere

## Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 22. oktober 1998

---

kan svinge sig i lianerne omkring de ideologiske principper om, hvad man kan, og hvad man ikke kan i denne kommune.

Jeg synes, at man skylder de unge under 25 år på Indre Nørrebro at give dem nogle differentierede tilbud om, at de kan komme i aktivering. Jeg synes, man fra Venstre og Konservative burde se lidt mere på målgruppen, og hvad det er, man vil sikre på Indre Nørrebro. Så vi støtter dette projekt ganske varmt.

**Bjarne Petersen (F):** Nu er jeg lidt ked af, at det konservative medlem af forsamlingen Louise Frevert ikke er til stede, fordi det, som vi i og for sig tager stilling til her, ligner til forveksling det, som vi i et glimrende samarbejde med LO, DA, Arbejdsformidlingen og Arbejdssekretariatet har bevilget penge til igennem årene.

Det er en målrettet indsats over for en gruppe, som ikke kan tilpasses det eksisterende uddannelsessystem. Derfor giver man dem en mulighed for at få indsigt i en bestemt produktion, så de senere kan gå ud i et egentligt uddannelsesforløb.

Egentlig må jeg sige om overskriften »produktionsskole«, at i samme øjeblik det hedder en produktionsskole, ja så får den borgerlige fløj flapørerne ud og blafre, og så tror man, der her er tale om egentlig produktion. Det er jo ikke det, der står i indstillingen. Hvis man vil læse den negativt, så kan man godt læse den, som om det er en produktionsskole. Det er jo et værdiladet ord, som har været forbudt i mange år, specielt under en borgerlig regering, som fik forhindret, at kommuner egentlig kunne lave kommunal produktion.

Det er ikke det, der er tale om her. Det, der er tale om, er, at vi giver de unge mennesker, som ikke er tilpasset det øvrige system, en chance. Det er det, vi har gjort også i fint samarbejde med DA og DI igennem tiderne i den politiske følgegruppe under Arbejdssekretariatet.

Så jeg synes, at De Konservative og de superliberalistiske Venstrefolk skulle have hørt lidt på baglandet, inden man kommer med denne slags udtalelser, som skyder langt

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

over målet, hvad det egentlig rent faktisk handler om.

**Inger Marie Bruun-Vierø (B):** Det er rigtigt, som bl.a. Mikkel Warming har konstateret, at jeg tog et forbehold, fordi jeg var usikker på, om dette initiativ havde et tilstrækkelig socialt sigte.

Jeg synes da i øvrigt, det er en ganske udmærket idé, men hvis man investerer et par millioner i noget, så skal man også være sikker på, at det er den målgruppe, der har det allerstørste behov, man får fat i med et sådant initiativ.

Der, hvor man især mangler initiativer, er jo netop for vanskeligt aktiverbare over 25 år. Det går faktisk temmelig godt med de unge, og det var også det, der var min pointe i Økonomiudvalget.

Hvis man kigger på vedtægterne og sammenholder med selve introduktionen til Den Økologiske Produktionsskole, så ser man, at der er frit optag. Det vil sige, at skolens elever selv kan komme, så der er ikke noget med, at der skal ske en social visitation. Jeg synes stadig væk det er svagheden ved det her, at der er det frie optag. Det vil sige, at så mister det, i hvert fald set med mine øjne, noget af det sociale sigte, der burde være med det.

Det, vi har brug for, er jo, at vi får lavet nogle beskæftigelsesforanstaltninger og gerne nogle grønne som dette, der både er meningsfyldte for den enkelte og har en mening for samfundet. Det opfylder dette formål jo til fulde. Det er sådan nogle initiativer, der vil være helt fortræffelige som aktiveringsforanstaltninger netop for den vanskeligt aktiverbare gruppe over 25 år. Jeg håber stadig væk, at det er sådan nogle initiativer som det her, man vil fremme over for den vanskeligt aktiverbare gruppe.

Men jeg vil da ikke i aften personligt, og min gruppe vil heller ikke stemme imod det pågældende initiativ. Vi beklager bare, at man har været så lidt ambitiøs med hensyn til den målgruppe, man vil have fat i, så der er det frie optag, som der er.

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Først en kort bemærkning, Ole Hentzen, til Mikkel Warming, og derefter Ole Hentzen – ordinært.

(Kort bemærkning).

**Mikkel Warming (Ø)**: Jeg kan ikke være uenig med Inger Marie Bruun-Vierø i, at det da ville være godt, hvis folk over 25 kunne komme til at gå på denne produktionsskole. Kunne hun ikke tage og fortælle det til sin egen minister, som vil afskaffe muligheden?

(Kort bemærkning).

**Inger Marie Bruun-Vierø (B)**: Det er en kort bemærkning til Mikkel Warming. Man kan jo sagtens lave denne foranstaltning uden at kalde det en produktionsskole og så udvide målgruppen.

**Ole Hentzen (C)**: Jeg skylder selvfølgelig Bjarne Petersen et svar på den henvendelse, han kom med fra talerstolen, om, hvad De Konservative mente, fordi de havde jo sådan set haft sæde i det, der hed den politiske følgegruppe, hvor DA og LO jo er med til at dele nogle midler ud.

Jamen hvad der sker i denne politiske følgegruppe er selvfølgelig den pågældende gruppes ansvar, og det har fundet sted i det regi hidtil, og det vil det også blive ved med inden for de forsøgsmidler, der er.

Men det er ikke det, der er tale om her. Her er det et spørgsmål om Nørrebro Bydel, der ønsker at markere noget helt andet, og derved bliver der en politisk stillingtagen i denne sal, Bjarne Petersen.

Men det ved Bjarne Petersen også, for han kender jo også til, hvem SF tidligere har haft repræsenteret i den politiske følgegruppe, og hvilket fødsel der i øvrigt har været om de projekter. Det er vist ingen diskussion, vi skal have fra denne talerstol, for



**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

jeg har også siddet i den politiske følgegruppe.

**Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen):** Så er det Bjarne Ejvind Petersen igen.

**Bjarne Petersen (F):** Det undrer mig meget, hr. Ole Hentzen, at man, når man har siddet i den politiske følgegruppe, ikke kan genkende, at det her faktisk er et projekt, der ligner meget, det ligner til forveksling nogle af de projekter, som man har sagt ja til i den politiske følgegruppe efter en forhandling, efter en diskussion i udvalget mellem arbejdsgiverne og lønmodtagerorganisationerne og Arbejdsformidlingen.

Jeg tror ikke, der er en eneste arbejdsgiver, der ville have noget som helst imod, at man målrettede det her og kørte det ind på en sådan måde, at de unge kunne få et input til netop at komme ind i et fornuftigt uddannelsesforløb, at man så, at det at producere, i dette tilfælde økologiske varer, samtidig med at der blev plottet noget uddannelse på, kunne være med til, at de kunne komme videre i systemet, når nu de er gået i stå i systemet.

Så det undrer mig meget, at Det Konservative Folkeparti er så bastant modstander af denne sag, specielt hvis hr. Ole Hentzen har siddet i den politiske følgegruppe under Arbejdssekretariatet.

**Ole Hentzen (C):** Det er jo svært for mig at gøre meget, hvis Bjarne Ejvind Petersen ikke forstår forskellen på, at Københavns Kommune lægger navn til en økologisk produktionsskole kontra de forsøgsmidler, der uddeles via den politiske følgegruppe. SF og Bjarne Ejvind Petersen har et stort problem, hvis han ikke kan se den forskel.

**Peter Skaarup (O):** Det er i og for sig en underlig diskussion, fordi på papiret

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

lyder det jo meget godt at lave en økologisk produktionsskole. Men der er altså bare 2 problemer i det. Det ene er, at det er skatteyderne, der skal betale for dette projekt. Vi havde ikke noget imod, hvis det var andre, der oprettede den og selv finansierede den osv., men det er altså skatte kroner, vi skal tænke på, der bliver brugt til det, som går fra andre ting, gode plejehjem, hjemmehjælpspladser osv.

Det er klart, at der er masser af gode tilbud på Indre Nørrebro, som sagtens kan anvendes i stedet for en økologisk produktionsskole, der altså går ind og konkurrerer med virksomheder rundt omkring, som jo skal klare sig selv. Hvorfor skal produktionsskoler ikke klare sig selv? Hvorfor skal de være ejet af det offentlige? Det forstår vi simpelt hen ikke i Dansk Folkeparti.

Så er der hele spørgsmålet om Indre Nørrebro i det hele taget. Fordi dette projekt er jo ikke det eneste projekt, som Indre Nørrebro Bydelsråd har sat i gang. Vi har jo desværre set med en række af de projekter, der er sat i gang, at der ikke i voldsom stor grad er særlig stor økonomi i det, altså der bliver ikke holdt ordentligt hus med de midler, som stilles til rådighed derude.

Der må vi så bare konstatere, at hvis Borgerrepræsentationen fortsat giver los, og hver eneste gang et bydelsråd kommer og siger, at nu vil vi lave det, og nu vil vi lave det, og nu vil vi lave det, jamen hvis det er sådan et blåstempel, der sættes på hver eneste gang, så får vi aldrig lidt mere styr på, hvad der foregår i det bydelsråd derude.

Så derfor er vores opfattelse, at hvis man er i tvivl om det her, hvad jeg kan høre, at nogle er, så skal man altså stemme nej til at oprette den produktionsskole.

**Borgmester Per Bregengaard:** Jeg synes, denne sag er kommet helt ud af proportioner. Det, der er kernen i det, er, at Indre Nørrebro Bydel beder om at få lov til at oprette en økologisk produktionsskole, og det vil de gerne finansiere med de midler, de har.

Jeg synes, at man blankt skal imødekomme den slags ønsker fra bydelene og så

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

lade dem tage de politiske diskussioner om produktionsskoler og økologi osv. Jeg synes, man må se det her som et led i bydelsforsøgene, og jeg synes egentlig ikke, man bør tage den indholdsmæssige diskussion her.

**Hanne Nielsen (A):** Jeg er ganske enig i det af Per Bregengaard fremførte.

Man kan egentlig undre sig over, at vi skal have den diskussion her. Det havde jo været rimeligt, om vi også havde haft mulighed for at få den diskussion i udvalget, men den dukkede aldrig op, og det synes jeg i sig selv er lidt interessant.

---

---

**20) 521/96**

---

---

**21) 519/98**

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget modtaget en supplerende indstilling til punktet, idet sagen endnu ikke har været sendt i nabohøring. Den indstilling er omdelt på pladserne, og indstillingen fra udvalget forelægges herefter til godkendelse med et forbehold for resultatet af nabohøringen.

---

---

**22) 503/98**

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger****Mødet 22. oktober 1998**

---

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Efter udsendelsen af dagsordenen er vi blevet opmærksom på, at der den 10. juni 1999 er valg til EU-Parlamentet. Det har ikke været et indslag i debatten om det, men jeg skal derfor foreslå, at mødet den 10. juni 1999 udgår af mødeplanen. Vi har jo umiddelbart efter, som man kan se, et dobbeltmøde, hvorefter vi kan vurdere ud fra arbejdet i foråret, om der måtte være behov for et møde ekstra.

---

---

**Uden for dagsordenen****1) 526/98**

---

---

**Uden for dagsordenen****2) 527/98**

---

---

**23) 510/98**

*Sagen, der skulle have været behandlet for lukkede døre, udgik af dagsordenen, jf. beslutningen ved mødets begyndelse.*

---

---

**Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**  
**Mødet 22. oktober 1998**

---

*Mødet sluttede kl. 19.30*